

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1937. Št. 1.

Posamezna štev. 1 Din.

Ob novem letu!

Vsek prestop iz starega leta v novo leto je za nas mejnik. Nehote se ozremo nazaj po prehodeni poti. Presojamo korake in pretehtamo njihovo vrednost. Gledamo stopinje preteklosti in jih primerjamo s smerjo bodočnosti. Morda še z večjo pažnjo kot nazaj, upiram pogled naprej. Radovedni smo, nestrpni in plahi. Ugibamo, kaj nam bo prineslo novo leto. Sebi in svojim želimo srečo, zdravja, uspehov... Naše želje so iskrene in resnične, toda misli v njih so plah, polne dvomov in negotovosti.

Da, če bi mi katoliki svoje katolištvo v vsej celoti in neokrnjenosti živeli, prav zares, dežela v kateri živimo, bi se izpremenila v raj!

Predstavljam si družbo, v kateri bi vsak udžil dosledno po katoliškem nauku! Kaj bi se v taki družbi vse zgodilo?

Ne bilo bi upornih sinov in ne krivično oblastnih očetov, pa tudi ne zakonov brez notranjega soglasja in nobene nezvestobe! Ne bilo bi zločinov in umorov. Izginila bi nasilja, spolne zablode in zakonolomstva. Prenehale bi goljufije in tativne, izmožgavanja in podli zločinski posli. Laži in obrekovanja bi ne bilo, pa tudi ne zavisti in sovraščva...

Zares, vzemite iz človeške družbe vse zločine in tativne, vse tiste zakone, ki ne poznajo več nobene ljubezni in zvestobe, vse zablode nagonov, obrekovanje in sovraščvo in mislite si zraven še, da bi v tej družbi vladala pravičnost, zvestoba in ljubezen v toliki meri, da bi bližnjega ljubili kakor samega sebe, pa recite, da ne bi bila taka družba raj na zemlji?

In tak bi bil svet, če bi ljudje po katoliškem idealu praktično živeli.

Gotovo, tudi v taki družbi bi bila bolezen in smrt, ker smo ljudje iz mesa in krvi in zato izpostavljeni kvarnim vplivom izpremenljivega sveta. Toda za toliko mero bi se vse te bolečine telesa zmanjšale!

Obiščite tiste kraje, kjer gospodarijo bolečine in bolezni vseh vrst! Videli boste veliko množino tistih, ki jih je človeška strast ugonobila, ki nosijo pečat na lezljivih zablod na svojem telesu. Vsega tega bi ne bilo, če bi ljudje svoje katolištvo v vsej čistosti živeli.

Pojdite v sirotišnice! Tam najdete zavrnjene otroke, ki jih je naval čutne strasti izpostavil v to dolino

solv, pa nikoli niso deležni sreče, da bi ljubeče poljubili očeta, ki jih je v piganosti divje strasti priklical na svet. Pojdite v ječe in temnice! Tam boste našli zaprte vse tiste, ki radi ropanja, tativne in ubijanja ogrožajo življenje družbe. Tudi vsega tega bi ne bilo, če bi ljudje svoje katolištvo v vsej čistosti živeli!

Če ranimo svoje telo, moramo nase vzeti posledice: bolečine, bolezen, smrt. Prav ista zakonitost se uveljavlja v velikem organizmu, ki ga tvori človeška družba. Ker smo božje načrte v tem velikem organizmu s svojim obnašanjem onemogočili, moramo nositi posledice: bolečine, skrbi, razočaranja, ki nam težijo življenje.

In najbolj žalostno, najbolj bridko je to, da božji načrtov in namenov niso onemogočili morda samo izvrški človeštva, ki v temi zmoti in nevednosti živijo lahkomiselno iz dneva v dan ne meneč se za Boga in njegovo Cerkev, ampak da so zraven katoličani, ki bi morali biti otroci božji.

Koliko jih je, ki se imenujejo katoliki in ki bi bili užaljeni, ako bi jih drugače imenovali, pa so samo po imenu katoliki! Če bi nastopila posebljena sebičnost ali uživažljnost in vsa nešteta vrsta grehov zablod in strasti, ali ne bi morale zaklicati premnogim, ki se hočejo imenovati katoliki: Vi ste v zmoti, vi niste katoliki. Vi ste naši sužnji! In po vrhu še prostovoljni. Sami ste se izročili naši nadoblasti.

Ko ob prehodu iz starega leta v novo leto gledamo v bodočnost, ki je nejasna, nedoločna in nič dobrega ne obeta, moramo samo to vedno povdarjati: Mi rabimo celega, živega krščanstva, ki mora dajati pravec vsemu našemu tudi čisto posvetnemu življenju! Naša skrb ne sme biti obrnjena samo na denar, na zabavo, politiko, bogastvo in udobnost in šele po vsem tem na božje kraljestvo in njegove pravice.

Mi smo sami krivi, da z negotovostjo in strahom gledamo v bodočnost, ker smo božji božji svetovni načrt kršili. Zato mora sedanji rod nositi posledice: propast gospodarstva, razpaljene nacionalistične strasti, sovraščvo, vojne nevarnosti in zamotana socialna vprašanja, ki izgledajo nerešljiva. Zraven tega viharji duhovnih zablod in podivjanost neukročenih nagonov množic.

Iščite najprej božjega kraljestva in njegove pravice, pravi Kristus, in vse drugo vam bo navrženo. To nikdar ni lahko, ker zahteva veliko mero resnosti in odpovedi. Prav posebno pa ni lahko danes, ko je ves svet tako pogreznjen v snovnost, ki pozna samo ta

svet, tega človeka z nagoni in strastmi, ki tirajo v sebičnost. Zato ni zadosti, da se katoliki samo tu in tam opajajo od sentimentalnega praznovanja največjih verskih skrivnosti, potem pa gredo in pozabijo v delu in zabavljajo svoje katolištvo, dokler jih spet prihodnji praznik za par ur ne prestavi v drugačen svet. Ta prepad med življenjem in našim katolištvtom je treba nujno premostiti! Prav tako ne gre, da se nekateri v vseh naukih in zapovedih božjih čutijo izvzete, kakor da bi zanje ne veljali. Prav ti nosijo veliko mero odgovornosti za današnjo razrvano in ogroženo življenje. Cerkev nas vse drugače uči! Tako za prisrčnostjo in nežnostjo božičnega praznovanja stoji praznik sv. Štefana, prvega mučenca. Niso še potihnili spevi veselja in radosti po cerkvah, ko že stoji pred nami okrvavljeni, kamenjani Štefan. Zakaj? Zato, ker je prihod Kristusa Odrešenika vzel zares. Pa prav ta resnost s katero je prva Cerkev sprejela Kristusa je izvolila poganstvo, kakor današnja neresnost katolikov hoče in je v neki meri že izvotila evropsko krščanstvo.

In vendar je človeštvo ozdravljivo samo v Kristusu! Ob Njem in v Njem upamo in verujemo v boljšo bodočnost tudi na tem svetu. Le zares moramo vzeti Kristusa! Če ne so želje ob novem letu pač samo fraze, v katere ne moremo staviti nad . . .

Bratovščina sv. Družine

Naš prevzvišeni knezoškof so v zadnjem škofijskem listu izdali sledeče naročilo:

Ne da se tajiti, da gre danes ves napor brezbožniških organizacij za uničenje krščanskih družin. Nameri je dobro premisljena. Ako je družina osnovna celica človeške družbe, temelj države in naroda, svetovni prevrat ne more v klasje, dokler ni družina razdejana in družinsko življenje uničeno. Zato je treba pomesti z očetovstvom, zastrupiti materinstvo, ugnobiti otroštvo, potem je razpad družine neizbežen in družabni red v polomu. Na žalost vsi znaki kažejo, da ima ta peklenški načrt že vidne in občutne uspehe. Mnogo nekoč strogo krščanskih družin na deželi in po mestih je danes odtujenih Bogu. Ob zaslepljenosti državnikov je edini načelni zagovornik in branilec krščanskih družin ostala le še katoliška Cerkev. In če jame še tudi njeno duhovništvo popuščati — kaj potem?

Za varstvo naših družin je ustanovljena od 1. 1894 v ljubljanski škofiji bratovščina sv. Družine. Vsako leto opozorim ali dam opozoriti nanjo, iz česar dušni pastirji lahko sklepajo, da mi je zelo na srcu . . .

Ponovno izrazim željo, naj se upelje bratovščina sv. Družine — priporočena že v III. škofijski sinodi — v vseh župnjah naše škofije, naj se opravi vsako leto na nedeljo sv. Družine skupna posvetitev družin, bratovščina pa tudi med letom ob danih prilikah z vso vnemo priporoča in pospešuje. Prijava štivila nanovo sprejetih družin in članov škofijskemu vodstvu je za vsako leto obvezna.

V Ljubljani, dne 3. decembra 1936.

† Gregorij, škof

Ponovno vabim vse krščanske družine, da se vpisajo v to lepo bratovščino, če že niso vpisani. Na praznih sv. Družine ne bomo vpisovali nove člane med uradnimi urami v župni pisarni. Posebno one družine vabim, ki so se ustanovile v pretečenem letu, da se vpisajo v to bratovščino.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA JANUAR

1. Novo leto ali Obrezovanje Gospodovo, ob 6. sv. maša z enim ob 10.30 peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Pop. ob pol treh litanije presv. Srca Jezusovega.

3. Nedelja imena Jezusovega — prva nedelja v mesecu, ob 6. sv. maša z blagoslovom, skupno sv. obhajilo za moške, popura molitve in pete litanije presv. Srca Jezusovega.

Ta dan in osmine se morejo prejeti pop. odpustki, pogoj: navzočnost pri sv. maši, prejem sv. zakramentov in molitev v papežev namen.

6. Razglasenje Gospodovo ali Sv. Trije Kralji, ob 6. sv. maša z dvema, ob pol enajstih slovesna peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Popoldne ob pol treh slovesne pete litanije M. B.

Darovanje za župno cerkev. Na praznik sv. Treh Kraljev je pri vseh dopoldanskih opravilih darovanje za župno cerkev.

9. Rojstni dan Nj. V. kraljice Marije.

10. Nedelja sv. Družine, sv. maša po navadi. Popoldan po litanijah je na Primskovem v cerkvi velikonočni pouk za fante di. Popoldne po litanijah shod za žensko Mar. družbo. Zvečer sv. Družini.

Vse družine, ki še niso vpisane v bratovščino sv. Družine, naj se vpisajo.

17. II. nedelja po razgl. Gospodovem. Služba božja po navadi. Popoldne po litanijah shod za žensko Mar. družbo. Zvečer ob pol osmil na Primskovem velikonočni pouk za može.

Od 18. do 25. se molijo molitve za zedinjenje kristjanov, ob delavnikih zj. po sv. maši po praznikih po litanijah.

20. Sv. Fabijan in Sebastijan, ob 8. na Pungratu sv. maša, Cirčičah ob 7. soseskina sv. maša.

24. Prva predpepelnična nedelja, služba božja po navadi. Po osmi maši velikonočni pouk za fante iz mesta in vasi.

31. Druga predpepelnična nedelja, služba božja po navadi. Zvečer ob pol osmil je v dvorani Ljudskega doma zborovanje K. A. za može in velikonočni pouk za može iz župnije.

POROČENI PARI

Snedic Alojzij, strojnik, Predoslje 8 in Štular Uršula, Primovo 120, poročena na Brezjah 8. novembra.

Pavičič Josip, slaščičar, Kranj, in Bučar Danijela, hči posestnika, Kranj, poročena na Brezjah 15. novembra.

Sitar Franc, tesar, Rupa št. 6 in Krek Štefanija, delavka, Primskovo 124, poročena 15. novembra.

Jenko Valentin, čevljarski mojster, Javornik 59 in Kosiščana, Šivilja, Kranj, poročena na Brezjah 18. novembra.

Zabret Janez, sin polzemljaka Topole in Lipar Angelja, hči posestnika, Klanec 50, poročena 22. novembra.

Ambrož Ivan, posestnik, Cirčiče in Bernik Marija, delavka, Cirčiče, poročena 22. novembra.

Zaplotnik Jurij, delavec, Primskovo 12 in Cuderman Rozalija, delavka, Primskovo 170, poročena 22. novembra.

Arbi Franc, pečar, Kranj, Savski breg 12 in Celestina Marija, Šivilja, Kranj, Jezerska 17, poročena 28. novembra.

Jeršin Janez, krojač, Kranj, Kopališka 2 in Vrščaj Frančiška, pletilja, Kranj, Layerjeva 8, poročena 29. novembra.

Devetak Bojan, cand. ing., Zagreb in **Zelenko Emilija**, priv. nameščenka, Kranj, Stara cesta 6, poročena 13. decembra.

Mrak Franc, elektrotehnik, Glinice-Ljubljana in **Komatar Marija**, trgovka, Kranj, Vidovdanska 1, poročena 14. decembra.

Kunej Jožef, žandarmerijski podnarednik, Radovljica in Naglič **Angela**, Čirčiče, poročena na Brezjah 22. decembra.

Cuderman Ludvik, čevljarski mojster, Duplje in **Marija Bohinc** roj. Jeglič, Duplje, poročena 28. decembra.

Maček Janez, mornariški narednik vodnik, Zemun in **Jenko Marija**, zasebnica, Kranj, Ljubljanska 1, poročena 26. decem.

MRLIŠKA KRONIKA

Cesnovar Božidar, sin delavke, Primskovo 98, umrl 13. nov. Jakopin Ivan, sin sedlarja, Primskovo 163, umrl 16. nov.

Pajer Franc, posestnik, Kranj, Jezerska 6, rojen 4. oktobra 1870 umrl 22. novembra.

Kokalj Cecilia, hči delavca, Primskovo 184, umrla 25. nov. Gorjane Antonija roj. Muha, Primskovo 69, roj. 27. maja 1879, umrla 29. novembra.

Mavrič Alojzija, hči šoferja, Stružev 39 umrla 10. nov. Gasser Antonija, hči delavke, Primskovo 156, umrla 9. dec.

Klančnik Josip, železniški delavec v pok. Kranj, Stara c. 22. roj. 16. marca 1861, umrl 10. decembra.

Rechberger Pavlina roj. Bernard, hči posestnika, Primskovo 15, roj. 3. decembra 1894, umrla 17. decembra.

Kozina Marijana roj. Strupi, posestnica, Čirčiče 16, roj. 25. marca 1886, umrla 25. decembra.

Ring Pavla, šivilja, Kranj, Jenkova 23, roj. 3. januarja 1910 umrla 26. decembra.

MRLIŠKA KRONIKA

14. decembra **Marija Rakovec**, zak. hči delavca, iz Stražišča stara 10 dni.

21. decembra **Demšar Jakob**, pesestnik, iz Zg. Bitinj, star 67 let.

26. decembra **Gizela Rajhard**, hči ciganke stara 5 tednov.

30. decembra **Ljudmila Vest** roj. Kovačič, vdova iz Stražišča stara 47 let.

Leta 1936 je bilo rojenih 122, v bolnici 11 skupaj 155 otrok. Oklicanih 77, poročenih 60 parov. — Umrlih 64.

Razno

Pokopališče v Kranju. Proti razširityi obstoječega pokopališča se je od strani sosedov pojavil odpor; zahtevajo, da se pokopališče napravi novo in ugovarjajo, da bi se obstoječe razširjalo. Cerkveno predstojništvo in tudi sedanja občinska uprava noče na katerikoli način proti volji občanov oziroma župljanov razširjevati pokopališče. Če so župljeni za to, da se takoj napravi novo pokopališče, potem bo treba pač opustiti misel na razširitev obstoječega in napraviti bo treba novega. Cerkveno predstojništvo je že zelo sporazumno z mestno občinsko upravo prihraniti v teh časih velike stroške. Posojila za nakup sveta in ureditev pokopališča pač ne bo mogoče dobiti na dolgo dobo in bo treba vse plačati potom konkurenčnega postopanja vsaj v par letih. To pa ne bo mala svota. Seveda, če pa okoličani mejaši sedanega pokopališča vstrajajo na odpor, da bi se obstoječe pokopališče razširilo in nekateri ta odpor celo goje oziroma odobravajo, potem bo cerkveno predstojništvo prisiljeno nakupiti takoj nov svet in takoj predlagati konkurenčno obravnavo. Da se pa to vprašanje končno reši bi bilo morda prav, če se skliče sestanek sosedov in mčščanov, ki naj povedo svoje mnenje in kar bo že zelo javnost, to se bo naredilo.

Nageljne za božični oltar so kupile nekatere kranjske gospe, za kar se jim prav lepo zahvaljujem.

Kons. svet. POKORN:

Kaplani v Kranju

Peter Boldner (Valdner)¹¹ vikar župnikov, 10. januarja 1475, dalje kaplan oltarja sv. Katarine 1492. in duhovni pomočnik še leta 1493. — Bil je Kranjec (de Krainburger) in že kod duhovnik 4. avgusta 1467. naveden za pričo, ko je Kranjec Ivan Salinamp, vikar v Planini (Montpreis) ustanovil beneficij M. B. v cerkvi sv. Vida. — Leta 1494. kaplan v Šentjuriju pri Kranju. Dne 17. januarja 1465. dobi dispenso glede pogreška „natalium“ od kardinala Filipa.

Peter Kodelja¹² se bere vikar, kaplan, presbiter, kaplan sv. Lenarta, Antona in Florjana v Kranju v letu 1475. dne 14. januarja do meseca marca 1477. — Pozneje bi bil rad to hospitalsko kaplanijo zamenjal za neko drugo a brez višjega dovoljenja. Ker pa se mu je prepovedalo, zato je 23. oktobra 1482. resigniral na to ka-

¹¹⁾ Ravnotam, in III. stran 25 in 196 ter XII. str. 13. — Ign. Eržen VI. str. 227. — I d. 207.

¹²⁾ Ravnotam — in str. 59. in III. str. 26. ter XII. str. 13.

POROČENI pari

23. decembra **Stanko Hain**, črkostavec in **Jožefa Hace**, tov. delavka.

26. decembra **Hobač Jožef**, tov. delavec iz Malenskega Vrha in **Jožefa Levar** iz Grahovega.

26. decembra **Rudolf Maserko**, tov. delavec iz Čateža pod Zaplazom in **Helena Bevc** iz Loke pri Trbovljah.

27. decembra **Plut Anton**, delavec iz Čateža in **Eržen Leopoldina**, tov. delavka iz Zg. Bitinja.

planijo. Leta 1495. pa še bere kot namestni kaplan v Kranju: oltarja sv. Jurija. — Neka listina v graškem deželnem arhivu ga imenuje Krančana (de Crainburga).

Valentin Tusins,¹³ najbrže že omenjeni „Valentin“, kaplan v bolnici, se bere 30. oktobra 1477.

Matevž Operta,¹⁴ kaplan leta 1478., kateremu je meseca junija cesar Friderik IV. zapovedal, naj nemudoma nazaj da Juriju Palcu v Naklem krivično mu vzeta zemljišča v Suhu, ki jih je ta kupil od župnika M. Keferja. — Najbrže je ta ista oseba z Matijem, ki je bil pozneje župnik kranjski.

Kristijan Lotrič,¹⁵ altarist sv. Jurija ali 1. kaplan, se bere 18. februarja 1479. To službo je imel že leta 1452. — Bil je ustanovnik enega oltarja in velik dobrotnik bistrškega samostana. Umrl je leta 1490., dne 20. junija.

Lenart,¹⁶ „cooperator dininorum“, se bere 3. maja leta 1479.

Jusina Jurij,¹⁷ duhovnik, in **Gašper Rutze**, duhovnik, sta bila morda kaka altarista ondi leta 1479. — **Južina Josig** je 25. marca 1485 volil neko vsoto denarja za večno luč na pokopališču pri župni cerkvi v Kranju. Leta 1475. je kaplaneval v Šentjuriju pri Kranju.

Filip,¹⁸ duhovni pomočnik, se bere 14. junija 1479.

Martin (Marin) Glejko,¹⁹ je 23. oktobra 1482 na prezentacijo mestnega sodnika prejel hospitalsko kaplano. Bil je Krančan in brat mestnega sodnika Andreja, ki mu je beneficij naklonil. — Leta 1493. je še užival in oskrboval ta beneficij. — Leta 1491. je meseca septembra kupil od svojih sorodnikov zemljišče v Sp. Naklu. V soboto po sv. Juriju (29. aprila) leta 1495. pa je s svojim bratom kupil desetino od bratov Lenarta in Jurija Kacijanarja v Tenetišah za 148 ogrskih gold. (unter des Hertzogen Fürst zu Letegnitz). — Ako Kacijanarja v šestih letih ne odkupita desetine, ostane lastnina Glejkovih.

Jakob Osedia,²⁰ (Oseglav) je 30. marca leta 1482. kaplaneval v Kranju, kjer je leta 1485. še služboval.

Mihail Zelnik,²¹ (Seunigkh) se bere 22. maja 1485 vikar v Kranju, kjer je bil leta 1492. namestni kaplan kostniške kapele, glede katere je bilo župniku Operti ukazano, da naj ne jemlje darov, ki se pokladajo na njen oltar o prazniku sv. Katarine.

Kristijan Kalkar,²² (Chalcker ali Kalthar), kaplan v kostnici (Carnarium), se omenja 28. marca 1485 in še 25. junija 1487. Pozneje je župnikoval pri sv. Marjeti v „Schezzindol-u“ v ljubljanski škofiji. V letih 1493. do 1497. se omenja pa zopet kot duhovnik bivajoč v Kranju.

Tomaž Stokratlep,²³ se omenja kot duhoven v Kranju leta 1485. (Glej niže: „Filip Stukrat“!) — Bil je beneficijat (kaplan) sv. Sebastij. in prošt bratovščine sv. Sebastij, je resigniral na ta beneficij leta 1516., dne 23. junija. — Prejel je beneficij za njim Gregor Kreutzer, klerik iz Kranja, predlagan škofu.

Gregor iz Ljubljane,²⁴ kaplan kranjski se omenja 31. marca leta 1489.

Blaž,²⁵ duhovni pomočnik kranjski 23. julija leta 1498. in leta 1484. voditelj župnijske šole (scholasticus). Leta 1498. je kaplaneval v Šenčurju pri Kranju podpisna „Bl. Kolarič“.

Gregor Jelen,²⁶ (Gelen) se omenja v letih 1492. do 1493. kot duhovni pomočnik v Kranju. Bil je iz modruške škofije doma. — Bil je jako uporen in trdovraten, zato ga je očaka oglejsk. vizitator Jakob Valarezzo, koprski škof, izobil 5. septembra 1492.

Mihail Hrovat (Chrobath), kaplan kranjski se omenja 19. marca leta 1493.

Jurij Gisleker,²⁷ kaplan župne cerkve, 1492. in Jernej duhovnik ondi, kateremu je župnik cerkev zaprli zato, ker se je branil maševati vpričo nekega izobčenega duhovna.

Jurij Heršel,²⁸ (Hersel), (Hersit), (Kherchel), kaplan cerkve sv. Boštjana in Fabijana v Pungartu v Kranju, je bil v soboto pred sv. Jurijem leta 1494. za pričo pri testamentu meščana Ivana Sluga, na podlagi katerega je isti ustanovil v župni cerkvi kaplana ali beneficijata k oltarju sv. Nikolaja. Prvi, ki ga je testator sam izvolil, je bil ravno Jurij Heršel, ustanovnikov stričnik. Moral je imeti vsako sredo peto mašo, od katere je šolniku plačeval 1 gld. za petje in vrhu tega še tri tihe maše. Leta 1497. je še užival oba beneficija. Sv. Nikolaja beneficij se je leta 1495. z novim nakupom posestva povečal po njegovem posredovanju. Dne 8. maja leta 1515. dobi tudi beneficij M. B. v Kranju kot domačin, podpisani „Cherchel“. — Leta 1519. še živel.

Andrej Eker,²⁹ (Ecker), klerik oglejske škofije, dobi na prošnjo Blanke Marije, soproge Maksa I., beneficij pri bratovščini presv. R. T. v Kranju 6. avgusta leta 1495.

¹³ Izvestja muz. društva I, str. 12.

¹⁴ Letopis Mat. Slov., I. 1870., str. 103.

¹⁵ Tam. — Mitteilg. d. Mus. Ver. f. Krain II, str. 60.

¹⁶ Ravnotam.

¹⁷ Ravnotam in mestni arhiv kranjski.

¹⁸ Ravnotam.

¹⁹ Izvestja muz. društva II, str. 59 in III, str. 26. — Letopis Mat. Slov., I. 1870., str. 104. in 105.

²⁰ Izvestja muz. društva II, str. 59.

²¹ Tam.

²² Tam in III, str. 26.

²³ Izvestja muz. društva II, str. 59. — Pergam. listina v škof arhivu.

²⁴ Tam, str. 58.

²⁵ Ravnotam. — Gruden: Cerkvene razmere med Slovenci v 15. veku, str. 144.

²⁶ Tam III, str. 25. — Gruden: Cerkvene razmere med Slovenci, str. 142.

²⁷ Cerkvene razmere med Slovenci I. c.

²⁸ Letopis Mat. Slov., I. 1870., str. 104. — Izvestja muz. društva III, str. 26.

²⁹ Letopis Mat. Slov., I. 1870., str. 105.